

những tác phẩm của họ và rất mong nhận được lời khuyên cũng như học những bí quyết thành công từ họ.

Mỗi bức thư đều được ký với gần một trăm năm mươi học viên. Trong thư chúng tôi cũng trình bày rằng chúng tôi hiểu các tác giả đều rất bận rộn nên không thể chuẩn bị một bài diễn thuyết được. Vì thế, chúng tôi đính kèm một danh sách những câu hỏi về phương pháp viết văn để họ tiện trả lời. Và kết quả là tất cả những nhân vật nổi tiếng đó đều đến Brooklyn để chia sẻ với chúng tôi.

Cũng bằng phương pháp này, tôi đã thuyết phục được Leslie M. Shaw, Bộ trưởng Bộ Tài chính trong chính phủ của Theodore Roosevelt; George Wickersham, Chủ tịch trong nội các Taft; William Jennings Bryan, Franklin D. Roosevelt và nhiều nhân vật lỗi lạc khác đến nói chuyện với các học viên.

Công nhân trong một nhà máy, nhân viên trong một cơ quan hay một ông vua trên ngai vàng đều yêu thích những người thần phục mình. Hoàng đế Đức là một ví dụ điển hình. Vào cuối cuộc Chiến tranh Thế giới thứ nhất, có lẽ ông là con người bị cả thế giới khinh bỉ. Ngay cả người dân nước ông cũng chống lại ông. Ông phải sang Hà Lan tị nạn chính trị. Hàng triệu người muốn xé xác nhà vua vì sự căm phẫn đang sôi sục trong họ. Ngay vào lúc đó, một cậu bé viết cho nhà vua một bức thư đơn giản, chân thành và đầy tình thương mến, cảm phục. Cậu bé viết rằng dù cho ai có nói gì đi nữa, bao giờ cậu cũng yêu quý Wilhelm và xem ông như vị hoàng đế của mình. Nhà vua rất